

MÂHÜR İLÂHÎ

14.

Uslû = Nîmîsât

Beste :

Güfte = NAKŞI-İ AKKIRMÂNÎ

E YÂ SEN SAN MA KİM SEN DEN
SE KÂ HÜM RAB BÜ HÜM HAM RİN

BU GÜF TÂ Rİ DE HÂN SÖY
İ ÇEN Â ŞİK LAR EY NAK

LER Sİ VE YÂ TER KİB
Sİ E RER MÂ ŞÜ

O LAN UN SUR VE YÂ LÂH Mİ
KU NA AN LAR ME KÂN DAN LÂ

ZE BÂN SÖY SÖY LER LER

BÂŞA

*Eyâ sen sanma kim senden bu güftarı dehân söyler
Veyâ terkib olan unsur veyâ lâhmî zekân söyler
Seni ol sana bildirmek muradın kâsâ edüp Mevlâ
Anâsırdan gıyıp bir don yüzünden tercemân söyler
Hayâl-i zîl yeter ibret görünen hayme-i tende
Değildir nûk eden süret derûnunda duran söyler
Sular kim bilmedi nefsin "Aref" den almamış derâh
Değildir Hakk'a ârifler özü bilmez yalan söyler
"Sekâhüm Rabbühüm" hamrin içen âşıklar ey NAKŞİ
Eren mâ'sûkuna anlar mekândan Lâmekân söyler*

Güfte = T. M. Ant. (S. N. E.) C. 1 Sayı 905

İst. Belediye Konservatuarı Tasnif Hey'etince
basılmak için hazırlanmış el yazısı bir notadan
27-3-1933

Ömer Koca